

TÁBOROVÝ ZPĚVNÍK

2023

KVAČICE

škola čar a kouzel

Obsah

1. Alenka v říši divů
2. Bratříčku zavírej vrátka
3. Colorado
4. Čarodějnice z Ambesury
5. Divoký horský tymián
6. Dívka s perlami ve vlasech
7. Dokud se zpívá
8. Hopsinky
9. Jarošovský pivovar
10. Jdou po mě jdou
11. Jednou
12. Ještě jednu noc
13. Jožin z bažin
14. Kohout
15. Malování
16. Máme jen sebe
17. Mléčný bar
18. Montgomery
19. Na kameni kámen
20. Nám se stalo něco překrásného
21. Nechte zvony znít
22. Nikdy nic nebylo
23. Papírky
24. Podvod
25. Poslední kovboj
26. Pramen zdraví z Posázaví
27. Ptáčata
28. Raci v práci
29. Růže z papíru
30. Řekni, kde ty světlučky jsou
31. Sibyla
32. Sovy v Mazutu
33. Tábor
34. Tisíc mil
35. Trpasličí svatba
36. Tři kříže
37. Voda živá
38. Zítرا ráno v pět

Alenka v říši divů

G

1. Telegram s adresou svět,

C D G D7

píšu v něm pět vlídných vět - jedné dívce.

G

Kdopak ví, kam jej zítra pošta doručí

C

a kolik náhod mu poručí,

D G D7

chtěl bych jen vidět zář očí, které budou jej číst.

G

R: Šel bych cestou prašnou, co nikdo nezměří,

C

sám jedenkrát bych s plnou brašnou cinknul u dveří,

D G D7

bude v očích mít úžas jak Alenka v říši divů.

G

I když dá mi košem, až řádky bude číst,

C

já chtěl bych být tím listonošem, neboť jsem si jist,

D C D G D7

bude v očích mít úžas jak Alenka v říši divů.

2. Já nechal všechna okna dokořán

a díval se na svět ze všech stran, jak se koulí.

A celý den přemítám o dívce neznámé,

proč už se dávno neznáme.

Snad adresu najde toto poselství mé.

R:

3. Odmítli můj telegram

a řekli poslat jej není kam - adresa schází.

A celý den přemítám o dívce neznámé,

proč už se dávno neznáme,

snad adresu najde poselství.

R:na konci je G

+ bude v očích mít úžas jak Alenka v říši divů.

Zítřa ráno v pět

Emi

G

1. Až mě zítřa ráno v pět ke zdi postaví,

C D G E

ještě si naposled dám vodku na zdraví.

Ami D G Emi

Z očí pásku strhnu si, to abych viděl na nebe,

Ami H7 Emi Emi7 Ami D G Emi

a pak vzpomenu si má láska na tebe.

Ami H7 Emi

a pak vzpomenu si na tebe.

2. Až zítřa ráno v pět přijde ke mně kněz,
řeknu mu, že se splet', že mně se nechce do nebes,
že žil jsem, jak jsem žil, a stejně tak i dožiju
a co jsem si nadrobil, to si i vypiju,
a co jsem si nadrobil, si i vypiju.

3. Až zítřa ráno v pět poručík řekne:"Pal!",
škoda bude těch let, kdy jsem tě nelíbal,
ještě slunci zamávám, a potom líto přijde mi,
že tě, láska, nechávám, samotnou tady na zemi,
že tě, láska, nechávám, na zemi.

4. Až zítřa ráno v pět prádlo půjdeš prát
a seno obracet, já u zdi budu stát,
tak přilož na oheň a smutek v sobě skryj,
prosím, nezapomeň, nezapomeň a žij,
na mě nezapomeň a žij ...

Bratříčku, zavírej vrátka

Ami

C

1. Bratříčku, nevzlykej, to nejsou bubáci,

G

E

vždyť už jsi velikej, to jsou jen vojáci,

F

E

přijeli v hranatých železných maringotkách.

2. Se slzou na víčku hledíme na sebe,

buď se mnou, bratříčku, bojím se o tebe

na cestách klikatých, bratříčku, v polobotkách.

Ami Emi Ami Emi Ami Emi Emi

R: Prší a venku se setmělo,

Ami Emi Ami Emi Ami Emi Emi

tato noc nebude krátká,

Ami Emi F Ami

beránka vlku se zachtělo,

F Ami Ami E E

bratříčku, zavřel jsi vrátka?

3. Bratříčku, nevzlykej, neplýtvej slzami,

nadávky polykej a šetři silami,

nesmíš mi vyčítat, jestliže nedojdeme.

4. Nauč se písničku, není tak složitá,

opři se, bratříčku, cesta je rozbitá,

budeme klopýtat, zpátky už nemůžeme.

Ami Emi Ami Emi Ami Emi Emi

R: Prší a venku se setmělo,

Ami Emi Ami Emi Ami Emi Emi

tato noc nebude krátká,

Ami Emi F Ami

beránka vlku se zachtělo,

F Ami F Ami F Ami F Ami F Ami

bratříčku, zavírej vrátka! Zavírej vrátka!

Voda živá

G

1. Když končí se den a usne má zem

D

Pak na malou chvíli

G

Vrací se zpět můj niterný svět

D

Co osud tvůj sdílí

Ami

Do všech světových stran

C D

Do všech koutů co znám

G

Volám

2. Když přichází noc tak cítím jak moc

Tvé světlo mi schází

Promítne krátce svůj stín někde v dálce

Tvá duše se ztrácí

Zdá se nezbylo nic

Jenže čím dál tím víc

G

D

R: Ve mně navždy zůstává tvoje voda živá

Emi

C D

Uvnitř odpočívá čistá a důvěřivá

G

D

Ve mně navždy zůstává tvoje voda živá

Emi

C D

Tiše odplouvá čistá a důvěřivá

3. Když končí se den a usne má zem

Nevnímám čas

Vrací se zpět můj niterný svět

Snad probudí nás

Zdá se nezbylo nic

Jenže čím dál tím víc

R:

Colorado

G

C

1. Táta vždycky říkal: hochu, žádný strachy,

G

D

Dmi **C** **Ami**

1. Dávám sbohem břehům prokletejím,

Dmi **Ami** **Dmi**

který v spárech má ďábel sám,

Dmi **C** **Ami**

bílou přídí šalupa "My Grave"

Dmi **Ami** **Dmi**

míří k útesům, který znám.

F **C** **Ami**

R: Jen tři kříže z bílého kamení

Dmi **Ami** **Dmi**

někdo do písku poskládal,

F **C** **Ami**

slzy v očích měl a v ruce znavený,

Dmi **Ami** **Dmi**

lodní deník, co sám do něj psal.

2. První kříž má pod sebou jen hřích,
samý pití a rvačky jen,
chřestot nožů, při kterým přejde smích,
srdce kámen a jméno "Sten".

R:

3. Já, Bob Green, mám tváře zjizvený,
štěkot psa zněl, když jsem se smál,
druhej kříž mám a spím pod zemí,
že jsem falešný karty hrál.

R:

4. Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
Faty Rodgers těm dvoum život vzal,
svědomí měl, vedle nich si klek' ...

Dmi

Rec: Snad se chtěl modlit:

"Vím, trestat je lidský,

ale odpuštět božský,

snad mu tedy Bůh odpustí ..."

RI: Jen tři kříže z bílého kamení
jsem jim do písku poskládal,
slzy v očích měl a v ruce znavený,
lodní deník a v něm, co jsem psal.

Tři kříže

Dmi C Ami
1. Dávám sbohem břehům prokletejm,
Dmi Ami Dmi
který v spárech má d'ábel sám,
Dmi C Ami
bílou přídí šalupa "My Grave"
Dmi Ami Dmi
míří k útesům, který znám.

F C Ami
R: Jen tři kříže z bílýho kamení
Dmi Ami Dmi
někdo do písku poskládal,
F C Ami
slzy v očích měl a v ruce znavený,
Dmi Ami Dmi
lodní deník, co sám do něj psal.

2. První kříž má pod sebou jen hřích,
samý pití a rvačky jen,
chřestot nožů, při kterým přejde smích,
srdce kámen a jméno "Sten".

R:

3. Já, Bob Green, mám tváře zjizvený,
štěkot psa zněl, když jsem se smál,
druhej kříž mám a spím pod zemí,
že jsem falešný karty hrál.

R:

4. Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
Faty Rodgers těm dvoum život vzal,
svědomí měl, vedle nich si klek' ...

Dmi

Rec: Snad se chtěl modlit:

"Vím, trestat je lidský,
ale odpouštět božský,
snad mu tedy Bůh odpustí ..."

R1: Jen tři kříže z bílýho kamení
jsem jim do písku poskládal,
slzy v očích měl a v ruce znavený,
lodní deník a v něm, co jsem psal.

Čarodějnice z Amesbury

Dmi **C** **Dmi**
1. Zuzana byla dívka, která žila v Amesbury,
 F **C** **Dmi**
s jasnýma očima a řečmi pánům navzdory,
 F **C** **Dmi** **Ami**
sousedé o ní říkali, že temná kouzla zná
B **Ami** **B** **C** **Dmi**
a že se lidem vyhýbá a s ďáblem plotky má.

2. Onoho léta náhle mor dobytek zachvátil
a pověřivý lid se na pastora obrátil,
že znají tu moc nečistou, jež krávy zabíjí,
a odkud ta moc vychází, to každý dobře ví.

3. Tak Zuzanu hned před tribunál předvést nechali,
a když ji vedli městem, všichni kolem volali:
"Už konec je s tvým řáděním, už nám neuškodíš,
teď na své cestě poslední do pekla poletíš!"

4. Dosvědčil jeden sedlák, že zná její umění,
ďábelským kouzlem prý se v netopýra promění
a v noci nad krajinou létává pod černou oblohou,
sedlákům krávy zabíjí tou mocí čarovnou.

5. Jiný zas na kříž přísahal, že její kouzla zná,
v noci se v černou kočku mění dívka líbezná,
je třeba jednu provždy ukončit ďábelské řádění,
a všichni křičeli jako posedlí: "Na šibenici s ní!"

6. Spektrální důkazy pečlivě byly zváženy,
pak z tribunálu povstal starý soudce vážený:
"Je přeče v knize psáno: nenecháš čarodějnici žít
a před ďáblovým učením budeš se na pozoru mít!"

7. Zuzana stála krásná s hlavou hrdě vztyčenou
a její slova zněla klenbou s tichou ozvěnou:
"Pohrdám vámi, neznáte nic nežli samou lež a klam,
pro tvrdost vašich srdcí jen, jen pro ni umírám!"

8. Tak vzali Zuzanu na kopec pod šibenici
a všude kolem ní se sběhly davy běsnící,
a ona stála bezbranná, však s hlavou vztyčenou,
zemřela tiše samotná pod letní oblohou ...

Trpasličí svatba

G C G
1. V lese, jó v lese na jehličí,

A D7
koná se svatba trpasličí,

G C H7
žádná divná věc to není,

C C#dim G Em A D7 G
Šmudla už má po vojně a tak se žení.

2. Malou má ženu, malinkatou,
s malým věnem, malou chatou.
Už jim choděj' telegrámky,
už jim hrajou Mendelssohna na varhánky.

G D G D
R: Protože láska, láska, láska v každém srdci klíčí,

D G D
protože láskou hoří i to srdce trpasličí

D G D
a kdo se v téhle věci jednoduše neopíčí,

D G DD7
ten ať se dívá, co se děje v lese na jehličí.

3. Mají tam lásku, jako trámek,
pláče tchýňka, pláče tchánek,
šťěstíčko přejou mladí, staří,
v papinově hrníčku se maso vaří.

4. Pijou tam pivo popovický, (ale jen malý),
Šmudla se polil, jako vždycky,
Kejchal kejchá na Profouse,
jedí hrášek s uzeným a nafouknou se.

R:

5. V lese, jó v lese na jehličí,
koná se svatba trpasličí,
žádná divná věc to není,
Šmudla už má po vojně a tak se žení.

Divokej horskej tymián

D **G** **D**
1. Dál za vozem spolu šlapem,
 G **D**
někdo rád a někdo zmaten,
 G **F#mi**
kdo se vrací, není sám,
 Emi **G**
je to věc, když pro nás voní
 D **G** **D**
z hor divokej tymián.

2. Léto, zůstaň dlouho s námi,
dlouho hřej a spal nám rány,
až po okraj naplň džbán,
je to věc, když pro nás voní
z hor divokej tymián.

D7 **G** **D** **G** **F#mi**
R: Podívej, jak málo stačí, když do vázy natrhám
 Emi **G** **D** **G** **D**
bílou nocí k milování z hor divokej tymián.

3. Dál za vozem trávou, prachem,
někdy krokem, někdy trapem,
kdo se vrací dolů k nám,
je to věc, když pro nás voní
z hor divokej tymián.

R:

Tisíc mil

G Emi
1. V nohách mám už tisíc mil,
Ami C
stopy déšť a vítr smyl
Ami D7 G
a můj kůň i já jsme cestou znaveni.

R1: Těch tisíc mil, těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl,
bílej dům, to malý bílý stavení.

2. Je tam stráž a příkřej sráz,
modrá tůň a bobří hráz,
táta s mámou, kteří věřej' dětskejm snům.

R2: Těch tisíc mil, těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl,
jeden cíl, ten starej známej bílej dům.

3. V nohách mám už tisíc mil,
teď mi zbejvá jen pár chvil,
cestu znám, a ta se tam k nám nemění.

R1: Těch tisíc mil, těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl,
bílej dům, to malý bílý stavení.

4. Koušek dál, a já to vím,
uvidím už stoupat dým
šikmej štít střechy čnít k nebesům.

R2: Těch tisíc mil, těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl,
[:jeden cíl, ten starej známej bílej dům.:]

Dívka s perlami ve vlasech

Emi D Ami Emi
1. Zas mě tu máš, nějak se mračíš
Emi D Ami Emi
vybledlej smích už ve dveřích.
Emi D Ami Emi
S čelenkou z perel svatozář ztrácíš
Emi D Ami Emi
kolik se platí za vláčnéj hřích.

G D
R1: No tak lásko, co chceš mi říct
Ami Emi
máš už perly možná i víc
G D Ami Emi
lásko na co se ptáš, svíčku zhasínáš.

G D
Nemám lásko co bych ti dal,
Ami Emi
chtělas' všechno, nebyl jsem král
G D Ami Emi
lásko na co se ptáš, perly ve vlasech máš.
2. Tvý horky rty, víc radší ne,
nejsou už mý, nejsi má Cher.
Něco snad chápu, to ne, to ne,
bolí to, hořím, jak černej tēr.

G D
R2: No tak lásko, kdo mi tě vzal,
Ami Emi
komus dala tělo i duši,
G D Ami Emi
lásko na co je pláč, když to skončit má.

G D
Vždyť už lásko, svý perly máš
Ami Emi
tak proč padaj měněj se v slzy,
G D Ami Emi
lásko na co je pláč, perly ve vlasech máš.

R1:
3. Chtěla jsi víc pro svoje touhy,
já chudej princ, mám jen co mám
Co vlastně zbývá jen slzy pouhý
ze svatebních zvonů, z nebeskejch bran.

R2: R1: R2:

Tábor

D

1. Na tábor je cesta jako žádná ze sta,

A **D**

vroubená je stromama (dubama)

D

když jdu po ní bosá, umyje mě rosa

A **D**

Jdu s čistýma nohama (křivejma)

G **D** **E** **A**

na konci té cesty trnité stojí stany podsady (jak hrady)

D

Tam zapadnou Žabky, jako starý babky

A **D**

unavený přežraný

D **A**

R: Na našem táboře nenarazíš na tchoře

D **A** **D**

uklízí tu každéj jako d'as.

D **A**

Platí tady večerka, tu kontroluje Veverka,

D **A** **D**

je to prostě nejkrásnější čas

G **D**

Že pojedem v létě na tábor,

E **A**

Těšíme se celý rok (dlouhý rok),

D **A**

Krosny máme sbalený, pohorky zavázaný,

D **A** **D**

dřív než skončí trapnej školní rok

2. Jednoho dne v noci, přepadli nás cvoci,

zmizela nám Nutella.

nikdo neví dodnes, kdo jí tenkrát odnes,

hlídka všechno zapřela.

Ráno chyběla na nástupu, jedna naše vedoucí-vedoucí-

Místo aby vstávala, Nutellu ujíдалa, teď tu stojí blednoucí

R:

Dokud se zpívá

C Emi Dm7 F C Emi Dm7 G
1. Z Těšína vyjíždí vlaky co čtvrthodinu,
C Emi Dm7 F C Emi Dm7 G
včera jsem nespál a ani dnes nespočinu,
F G C G
svatý Medard, můj patron, ťuká si na čelo,
F G F G C Emi Dm7 G
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.

2. Ve stánku koupím si housku a slané tyčky,
srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky,
ze školy dobře vím, co by se dělat mělo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.

3. Do alba jízdenek lepím si další jednu,
vyjel jsem před chvílí, konec je v nedohlednu,
za oknem míhá se život jak leporelo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.

4. Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil draze,
houpe to, houpe to na housenkové dráze,
i kdyby supi se slítali na mé tělo,
tak dokud se zpívá, ještě se neumřelo.

5. Z Těšína vyjíždí vlaky až na kraj světa,
zvedl jsem telefon a ptám se: "Lidi, jste tam?"
A z veliké dálky do uší mi zaznělo,
|: že dokud se zpívá, ještě se neumřelo. :|

Sovy v mazutu

G D C D

Rec: Tak jsme byli včera na Portě,

G D C

a když jsme se vraceli cestou domů

D G

tak jsme viděli dřevorubce

D C D G D C D

jak poráží strom a ten strom plakal

G D C D

1. Proč medvěd pláče v dutině stromu

veverka v depresi v hloží sedí

květiny vadnou i tremp ztratil žracák

trenýrky, sekyru, prezervativy, spacák.

G D C D G D C D

R: Protože hů a hů a hů sovy v mazutu houkaj

hů a hů a hů, úplně blbě koukaj

hů a hů a hů sovy v mazutu houkaj

hů a hů a hů, úplně blbě koukaj

2. Hajný jde sklesle lesní tišinou

a cestou sbírá umrlé zmije

včera byl na Bábě a neví čím jsou

jestli jsou to zmije nebo schizofrénie.

R:

Hopsinky

D

1. Sundej kabát, sedni si sem k nám

A7

a mlč a poslouchej a vem si hopsinku, co mám,
my jsme se sešli, abysme si hráli,
to víš, co starostí je teď,

D

tak jestli chceš si s námi hrát, dej ruce na stůl a sed'.

D

R: V kytarách zapláčou si Bílý skály
a na nich pampelišek žlutej květ,

G7

přijde i kovboj, co mu bůhvíproč říkaj', že už je poslední,
tak na zdraví a na umění brečet,

D

aby nám Montgomery zpíval dál,

A7

je lepší protloukat se, nežli někde brečet,

D

D7

prosit o kostku cukru, co dá král.

2. Když neumíš zpívat, pískej nebo tluč,
nebo si do kuchyně skoč a dvě lžíce si puč,
v Rikatádu dělej třeba koně,
v Panence řetízky a tak,
nebo si lehni na stůl, zavři oči, spi a dělej Mrtvej vlak.

R: D A7 D

R:

R:

Sibyla

Dmi

A

1. Z úsporných důvodů nezbyly paprsky pro mou slunečnici

A7

Dmi

Pár dní od rozchodu vedu si do schodů novou společnici

Gmi

Dmi

//: Aby jsi věděla, že si nic nedělám ze srdce bolu

A

A7

Dmi

Ale kdyby ses vrátila, tak bych ji, má milá, svrh z těch schodů dolů. ://

2. Osud je alibi, kterým si omlouvám svoje neschopnosti,
po pravdě neslídím, nečekám od lidí než pozdrav ze slušnosti.

//: A až se poztrácím, zvu tě na kremaci vlastní důstojnosti,
má ukvapená touhu, už nebudu tu dlouho, sejdem se na věčnosti.

Gmi

R: //: Zpitý do němoty věším slova na noty

Dmi

Mozek pod poklopcem

A

A7

A ty jak stará Sibyla jsi z pohledů věštila,

Dmi

Že to s náma půjde z kopce. ://

3. Jsem nerozhodný, z principu odmítám jakoukoli formu štěstí,
Odejdu od ní a chvíli budu hodný, pak ale stejně sejdu z cesty.

//: Duševní masochista, životní sólista, nic pro citlivky,
hulvát i flagelant, kterému jede pant, když lapá dívky. ://

R:

4. Poprvé upřímně prosím Tě, stůj při mně, Bože, najdu-li tě,
z posledních zbytků sil jsem v tebe uvěřil, skryt ve své ulitě.

//: V dramatu tří postav se na mou stranu postav, bych našel odvahu,
byla naivní, já byl na i v ní, ale ne ve vztahu. ://

R:

Jarošovský pivovar

G D C G
1. Léta tam stál, stojí tam dál
G D C D D
pivovar u cesty, každý ho znal,
G D C G
léta tam stál, stát bude dál,
G D C G G
ten, kdo zná Jarošov, zná pivovar.

C D G Em
R: Bílá pěna, láhev orosená,
C D G G
chmelový nektar já znám,
C D G Em
jen jsem to zkusil a jednou se napil,
C D G G
od těch dob žízeň mám.

2. Bída a hlad, kolem šel strach,
když bylo piva dost, mohl ses smát,
tři sta let stál, stát bude dál,
ten, kdo zná Jarošov, zná pivovar.

R:

Mezihra:

G D C G

G D C D

G D C G

G D C G G

R: 2x

C D G
Jarošovský pivovar.

Řekni, kde ty světluchy jsou

G **Emi** **C** **D**
1. Řekni, kde ty světluchy jsou, co se s nima mohlo stát,

G **Emi** **Ami** **D7**
řekni, kde ty světluchy jsou, kde mohou být,

G **Emi** **C** **D7**
Veverka je odvedla do týpíčka zavřela,

C **G** **C** **D7** **G**
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?

2. Řekni, kde ty skautky jsou, co se s nima mohlo stát,
řekni, kde ty skautky jsou, kde mohou být,
skautky sedí u ohně, co nejdále ode mě
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?

3. Řekni, kde ti rangers jsou, co se s nima mohlo stát,
řekni, kde ti rangers jsou, kde mohou být,
děti si je ubily, u ohně je upekly,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?

4. A kde jsou ti zbytky, co se s nima mohlo stát,
řekni, kde ti zbytky jsou, kde mohou být,
hlídka si je sežrala, když se zimou klepala,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?

Jdou po mě jdou

D G D
1. Býval jsem chudý jak kostelní myš,
F#mi Hmi A
na půdě půdy jsem míval svou skrýš,
G D A Hmi
[: pak jednou v létě řek' jsem si: bať,
G D G D
svět fackuje tě, a tak mu to vrať. :]

2. Když mi dát nechceš, já vezmu si sám,
zámek jde lehce a adresu znám,
[: zlato jak zlato, dolar či frank,
tak jsem šel na to do National Bank. :]

D G D
R: Jdou po mně, jdou, jdou, jdou,
F#mi Hmi A
na každém rohu mají fotku mou,
G D A Hmi
kdyby mě chytli, jó, byl by ring,
G D C G A D G D
tma jako v pytli je v celách Sing-sing. Jé, Jé...

3. Ve státě Iowa byl od poldů klid,
chudinká vdova mi nabídla byt,
[: byla to kráška, já měl peníze,
tak začla láska jak z televize. :]

4. Však půl roku nato řekla mi: "Dost,
tobě došlo zlato, mně trpělivost,
[: sbal svých pár švestek a běž si, kam chceš,"
tak jsem na cestě a chudý jak veš. :]

R:

5. Teď ve státě Utah žiju spokojen,
pípu jsem utáh' a straním se žen,
[: kladou mi pasti a do pastí špek,
já na ně mastím, jen at' mají vztek. :]

R: Jdou po mně jdou, jdou, jdou,
na nočních stolcích mají fotku mou,
kdyby mě klofly, jó, byl by ring,
žít pod pantoflí je hůř než v Sing-sing. Jé, Jé...

Růže z papíru

Ami **H7** **Dmi**
1. Do tvých očí jsem se zbláznil a teď nemám, nemám klid,
Emi **Ami**
hlava třeští, asi tě mám rád,
H7 **Dmi**
stále někdo říká: vzbud' se, věčně trhá nit,
Emi **Ami**
studenou sprchu měl bych si dát.

A7 **Dmi**
R: Na pouti jsem vystřelil růži z papíru,
G7 **C** **E7**
dala sis ji do vlasů, kde hladívám tě já,
Ami **Dmi**
v tomhle smutným světě jsi má naděj na víru,
Emi **Ami**
že nebe modrý ještě smysl má.

2. Přines' jsem ti kytku, no co koukáš, to se má,
tak jsem asi jinej, teď to víš,
možná trochu zvláštní v dnešní době, no tak ať,
třeba z ní mou lásku vytušíš.
R: 2×

Jednou

Emi **A**

1. Noviny nevyjdou ve zvláštním vydání,

C **D**

nikdo mi s růžemi nepřijde přát.

Emi **A**

Pomlčí důstojně klasici svázání

C **D**

o tom, co brzy už musí se stát.

2. Neshoří hvězdy a nevyschnou rybníky.

V ulicích nebude dixieland hrát.

Kdopak si všimne? Vždyť svět je tak veliký

a třeba zrovna teď má se to stát.

Emi7 **C**

R: Jednou tě potkám, vím to jistě!

Emi7 **C**

Nevím jen kdy, na kterém místě.

D **C** **Gmaj7**

Ať si klidně říkají, že nevím o životě nic –

F **C** **Gmaj7**

možná se to stane zítra, možná, že až za měsíc.

Emi7 **C**

Možná zrovna teď, na tomhle nároží

Emi7 **C** **D**

na mou horkou tvář svou ruku položíš.

3. Málokdo všimne si našeho setkání.

Někdo snad začne se pořouchle smát,

až mě na ulici políbíš do dlaní

a řekneš, že se to muselo stát.

R:

4. = 1.

Raci v práci s.r.o.

A A7

1. Na našem rybníku, tam v ráji řas a vodníků,

D E A

já sleduju to tiše z povzdálí.

2. Ropuchu s medvědem, od ucha k uchu s úsměvem,
to vždycky, když to žabák ubalí.

3. Už jsou zas v zámoří, sakra slizký úhoří,
ostatním se to zjevně nelíbí.

4. Připloujou, machrujou, kdejakou řečí hovoří,
sebevědomí jim nechybí.

A

R: Jó většina těch malejch ryb,

D A D E A

čeká až bude líp, Nechtěj se plácát v bahně, živořit

E

a na dně žít.

A D A

Hledaj svý místo na slunci, jak štiky a sumci.

D E A E

No prostě si chtěj holky přilepšit.

5. Raci v práci rokujou na hřbetech plotic vyplujou,
prej obklíčit a dobít Rakovník.

6. Škeble se šklebí na žáby, žáby si hrajou na dámy,
neb kolem jde krab starý milovník.

R:

A A7

R2: Červ se kroutí na háku, ty chytrý to maj na háku

D E A

jen jedna malá ze dna vyskočí.

A A7

Řítí se střemhlav nahoru, koukněte na tu potvoru,

D E A

mám dojem, že to dobře neskončí.

Sloky 1.+ 2.

2x R:

Ještě jednu noc

G Am7

1. Když mě vůně kávy budí

Em D

A chybí jeden den

G Am

A bosý nohy studí

Em D

O rozpálenou zem

G Am7 Em D

Snídáš se mnou a víš,

G Am7 Em

Že tohle neopraviš

Em C

R: Zůstaň ještě jednu noc,

G D

Přece nechci zas tak moc.

Em C

Máš to stejně jak já

G D

A venku snáší se tma.

Em C

Já vim, že tahle láska,

G D

Slzy a milování

C

Nám končí za svítání.

2. Víím, že na tebe čeká a píše ti, kde seš,

A lhát že není snadný.

Někdy prostě musíš být, dokud nezapomeneš

A rána jsou tu chladný.

Am G Em D Am G

A pořad křídla lámem si dál

D

Jak slepí ptáci.

Am G Em D Am G

A vítr dávnej strach neodvál,

D

A tak tě ztrácím.

Ptáčata

G

1. Na kolejích stála a za uchem květ,
vlasý trávou zavázaný,

C

G

s kytarou na zádech, strun už jen pět,

D7

G

hezký oči uplakaný

2. Opuštěnejch ptáčat plnej je svět,
hnízda hledaj, neví, co dál,
vyšlápli jsme ránem a v neděli zpět,
za tejden jsem u trati stál.

C

G

R: Víš, holky těžší to maj',

C

G

víš, holky těžší to maj',

3. Říkal jsem jí štístko zatoulaný,
vždycky smála se a začala hrát
o potocích v trávě a o znamení,
co lidi uměj' ze zloby dát.

R:

4=1

Jožin z bažin

Emi H7 Emi
1. Jedu takhle tábořit Škodou 100 na Oravu,
H7 Emi
spěchám proto, riskuji, projíždím přes Moravu.
D7 G D7 G H7
Řadí tam to strašidlo, vystupuje z bažin,
Emi H7 Emi D7
žere hlavně Pražáky, jmenuje se Jo-žin.

G Gdim D7
R: Jožin z bažin močálem se plíží,
G
Jožin z bažin k vesnici se blíží,
Gdim D7
Jožin z bažin už si zuby brousí,
G
Jožin z bažin kouše, saje, rdousí.
C G D G
Na Jožina z bažin, koho by to napadlo,
C G D G H7 Emi
platí jen a pouze práškovací letadlo.

2. Projížděl jsem dědinou cestou na Vizovice,
přivítal mě předseda, řek' mi u slivovice:
"Živého či mrtvého Jožina kdo přivede,
tomu já dám za ženu dceru a půl JZD!"

R:

3. Říkám:"Dej mi, předsedo, letadlo a prášek,
Jožina ti přivedu, nevidím v tom háček."
Předseda mi vyhověl, ráno jsem se vznesl,
na Jožina z letadla prášek pěkně klesl.

R: Jožin z bažin už je celý bílý,
Jožin z bažin z močálu ven pílí,
Jožin z bažin dostal se na kámen,
Jožin z bažin - tady je s ním amen!
Jožina jsem dohnal, už ho držím, johooho,
dobré každé lóve, prodám já ho do ZOO.

Pramen zdraví z Posázaví

C

1. Každý den, každý den,

Ami

k svačině jedině,

F G C G

jedině pramen zdraví z Posázaví.

2. Chcete-li prospěti

dítěti zdravému,

kupte mu pramen zdraví z Posázaví.

G C

R: Výrobky mléčné,

Ami

to je marné,

F

jsou blahodárné

G C

a věčné.

R: 3x

Kohout

G

1. S podvečerem tady u nás začnou ptáci zpívat

D

a nad krajinou nebe vzlítne kamsi, kde je rád

Ami

a do řeky se světla z oken budou chvilku dívat

C

D

a pak si unavený lásky půjdou lehnout, budou spát.

2. V tu dobu zavírám už oči abych tě měl něžná láska
v soukromí tak tiše jako voda tečky hvězd
nádhernou a bílou jak své ruce ke mě vzpínáš
jak často nechávám se tebou do ztracena něhy vést.

G

R: Zvony zvoni jen chvíli, ruce budou se třást

D

a pak zmlknou má láska,

Ami

C

G D

to kohout je umlčí k ránu, když mě opouštíš.

G

Zvony zvoni jen chvíli, jen než přijde den,

D

proto krásně a blízko

Ami

C

a pak ztichnou, abych slyšel, jak mi tajný přání můj

G D7

odpouštíš.

3. S podvečerem tady u nás začnou ptáci zpívat
a nad krajinou nebe vzlítne kamsi, kde je rád,
to já se chodím do tvých očí v noci láska dívat
a kdyby do očí, jo to bys koukala, kam už jsem spad.

4. Na záda ti nehty napíšu miláčku jméno
a podepíšu na čas rozloučení věrný slib,
že kameny se k nebi spíš než moje láska zvednou,
že jsi moje štěstí, s tebou je mi vždycky trochu líp.

R:

Poslední kovboj

C **G**
1. Snad jsem si zmýlil odjezd vlaku, měl zpoždění snad sto let,
G7 **C**
já měl namířeno k táboráku, co měl se konat naposled,
C **C7** **F**
a místo něj kouř nákladňáků mě v tomhle koutě přivítá,
G G7 **C**
a louky plný paneláků, skrz který slunce prosvítá.

C7 **F** **C**
R: Tak přijíždí poslední kovboj, sombrero vmáčkne do čela,
G G7 **C**
zchvácená herka líně kráčí, jako by dál nést ho nechtěla,
C7 **F** **C**
tak přijíždí poslední kovboj, a nerad vráží do lidí,
G G7 **C**
tak přijíždí poslední kovboj, a nikdo z vás ho nevidí.

2. Snad jsem si zmýlil čísla vlaků, co odjížděly do mých snů,
do prašných cest a do bodláků z mých oblíbených románů,
kde slunce z rozedraných mraků tančí na hlavních pistolích,
snad jsem si zmýlil čísla vlaků, tohle je jiný údolí.

R:

Malování

Emi C D Emi

1)Nesnaž se, znáš se, řekni mi co je jiný,

C D Emi

jak v kleci máš se pro nevinný

C D Emi C

noci dlouhý jsou plný touhy a lásky nás dvou

D Emi C D Emi C D

2)Všechno hezký za sebou mám, můžu si za to sám, v hlavě hlavolam ,

Emi C D Emi

jen táta a máma jsou s náma, napořád s náma

C D Emi C D

R: To je to tvoje malování vzdušnejch zámků,

Emi C D

malování po zdech holejma rukama

Emi C D

tě nezachrání, už máš na kahánku,

Emi C D

nezachrání, už jsi na zádech,

Emi C D Emi C D

Emi

je to za náma, ty čteš poslední stránku, za náma, na zádech, za náma,

C D Emi C Ami Hmi

už máš na kahánku, mezi náma, mi taky došel dech.....

R:

Emi C D Emi

C D Emi

Znáš se, řekni mi co je jiný, jak v kleci máš se, pro nevinný

C D Emi

noci dlouhý jsou plný touhy a lásky nás tří.

Podvod

Emi **Ami**
1. Na dlani jednu z tvých řas, do tmy se koukám,
D **G**
hraju si písničky tvý, co jsem ti psal,
Ami **C** **Emi**
je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,
Ami **H7**
půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?

2. Pod polštář dopisů pár, co poslalas, dávám,
píšeš, že ráda mě máš a trápí tě stesk,
je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,
půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?

Ami
R: Chtěl jsem to ráno, kdy naposled snídal jsem s tebou,
Emi
ti říct, že už ti nezavolám,
Ami **D**
pro jednu pitomou holku, pro pár nocí touhy
G **H7**
podved' jsem všechno, o čem doma si sníš,
Emi
teď je mi to líto.

3. Kolikrát člověk může mít rád tak opravdu z lásky,
dvakrát či třikrát - to ne, i jednou je dost,
je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,
půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?

R:

R:

Máme jen sebe

Emi

C

1. Ještě chvíli unavíme čas, máme jen sebe

D

Emi

a na nočním nebi budem hledat plamínky hvězd.

Emi

C

Tak dlouho jsme se hledali, tak dlouho, ty mě, já tebe,

D

Emi

ještě jednou po pěšinkách těl budem se vést.

C

R: Tisíckrát mi řekneš, že mě ráda máš,

G

já tobě tisíckrát až do nebe,

Ami

zas mi hlavu na rameno něžně dáš,

H7

Emi

vždyť víme - že máme jen sebe.

2. Nekřičíme, že nás doba bolí, vzdálení smutku,
unešení neskutečnou láskou neznáme svět,
po ovoci pozná se strom, a ty podle skutků,
i smutek má svý hranice a ví, že je jen teď.

R:

3. = 1.

R:

Papírky

D **G**
1. Když láska se pomine, dá ruku tvojí k mé,

D A D
dává nám do nebe znát,

D G
že máš ráda, jak by ne, kouzlo tvé nevinné,

D A D
a Honzík zase nemůže spát.

Hm G D
R: Lístečky „mám tě rád“ tě po ránu tě začnou hřát

Hm G D A
v koupelně za zrcadlem

D G
a v papírku na schodech mi básničku, lásko, nech,

D A D
jak milujem, jak po sobě jdem.

2. Jsi bílá jak svítání, dva kamínky na hraní
zbíráš, když u řeky jdem.

Jsi krásná, když v ramenou svíráš svět nade mnou,
zpíváš si na těle mém.

R:

3. Až jednou se skloní svět, mi zestárnem o pár let,
budeme si na pravdu hrát.

Pak řekneme si do očí, jak láska lidi otočí,
když umějí si do dlaní dát.

R:

Když láska se pomine, dá ruku tvojí k mé,
dává nám do nebe znát.

R: 1x ...

Mléčný bar

C

1. Když jde naše třída do baru - mléčného,

C G

bere s sebou třídního Járu - Ječného.

G

Náš třídní je taky na sladký - pečivo,

G7 C

má daleko radši oplatky - než pivo!

C7

F

C

R: Dáme si: Pětatřicet chlebičků, je nám jako v nebičku,

C C7 F

Pětatřicet kremrolí, co se v puse rozdrolí.

F C

Pak se nese do baru pětatřicet pohárů.

C

A když to všichni spapají, pak ještě pětatřicet kakají,

C7 F

kakají, kakají, ježišmarjá, kakají!

2. Učitel zná řeči a má z nich - doktorát,
bez řečí však sní pět mandlových - čokolád.

Co je dobrý, to je nezdravý - přítelé,
učitel nám o tom vypráví - vesele!

R:

3. Pro případ, že člověk potká psy - toulavé,
koupíme pár dobrot do kapsy - do pravé.

Vracíme se zpátky do školy - pěšinou,
celou třídu břicho rozbolí - většinou!

R:

Nikdy nic nebylo

Gmi

1. Nikdy jsi nebyla - a naše seznámení

Es

Proběhlo má milá - před kinem který není

C

Nepil jsem Tequila - a ne že bych se šklebil

F

Netlačil na pilu v tom baru, kterej nebyl

2. Nikdy jsem neřikal - kolik mě čeká slávy

Nehrála muzika - ze který jsem se dával

Nechtěl jsem na závěr - Ti vyblejt celej život

a ztratit charakter a všechno oběživo

Gmi B

R: Nebylo nic - já jen kdybys měla chvíli

C Gmi

můžem si někam sednout

B

Nebylo nic - pár let jsme spolu nemluvili

C Gmi

a předtím taky ani jednou

3. Nikdy nic nebylo - noc jako horská dráha

Vsadím se o kilo - že prostě nejsi drahá

Je to jen chiméra - a žádný že jsem brečel

a měl jsem hysterák - ty už mi neutečeš

4. Scénář se nekoná - my dva ho nenapsali

a někdo místo nás - prázdněj papír spálil

nic není ani já - ani tvý zlatý oči

jen jsme šli na biják - co nikdo nenatočil

R:

Gmi Es C F

5. Nikdy jsi nebyla - a naše seznámení

Proběhlo má milá před kinem který není

Nic není ani já - ani tvý zlatý oči

jen jsme šli na biják co nikdo nenatočil

R:

Montgomery

G

C Ami

1. Déšť ti, holka, smáčel vlasy, smáčel vlasy,

D7

G D7

z tvých očí zbyl prázdný kruh,

G

C Ami

kde jsou zbytky tvój krásy, tvój krásy,

D7

G D7

to ví dneska snad jen Bůh.

G

C Ami

R: Z celé jižní eskadrony, eskadrony

D7

G D7

nezbyl ani jeden muž (ani kuš!),

G

C Ami

v Montgomery bijou zvony, bijou zvony (blijou sloni),

D7

G D7

déšť ti smejvá ze rtů růž.

2. Na kopečku v prachu cesty, v prachu cesty

leží i tvůj generál,

v ruce šátek od nevěsty, od nevěsty,

ale ruka leží dál

R:

3. Tvář má zšedivělou strachem, no vážně strachem,

zbylo v ní pár těžkejch chvil,

proužek krve stéká prachem, stéká prachem,

déšť mu slepil vlas jak jíl

R:

4. Déšť ti šeptá jeho jméno, jeho jméno,

šeptá ho i listoví,

lásku měl rád víc než život, víc než život,

to ti nikdy nepoví

R:

+ G D7 G

Nechte zvony znít

C G C
1. Bez tebe mám jenom chvíli dlouhou,
 G C
naplněnou spoustou divnejch snů,

 F C G Ami G
v nich starý kostel modlí se mou touhou
C F B G
a já prosím: nechte zvony znít.

2. Chtěla bych znát píseň hrozně dlouhou,
vyzpívat v ní samotu mých dnů,
tys naučil mě polovinu pouhou
a já prosím: nechte zvony znít.

 Emi Ami
R: Jen zvony ví, co jsi mi vzal,
D G
jen zvony ví, co bude dál.

3. Přijde jednou skladatel a básník,
kterej umí sto divnejch snů žít,
má píseň bude růst jak křehkej krápník
a já prosím: nechte zvony znít,

 C F G
[: a já prosím: nechte zvony znít. :]

R:

4.=3.

Na kameni kámen

C

1. Jako suchej, starej strom,

Fmaj

jako všeničící hrom,

C - Fmaj - C

jak v poli tráva

C

Fmaj

připadá mi ten náš svět, plnej řeči,

Ami G C - Fmaj - C

a čím víc, tím líp se mám.

Fmaj

R: Budem o něco se rvát,

Ami G

až tu nezůstane stát

C - Fmaj - C

na kameni kámen,

Fmaj

a jestli není žádnej Bůh,

Ami

G

tak nás vezme země - vzduch,

G C - Fmaj - C

no, a potom amen.

2. A to všechno proto jen,

že pár pánů chce mít den

bohatší králů,

přes všechna slova, co z nich jdou,

hrabou pro kuličku svou, jen pro tu svou.

R:

3. Možná jen se mi to zdá,

a po těžký noci přijde,

přijde hezký ráno,

jaký bude, nevím sám,

taky jsem si zvyk na všechno kolem nás.

R:

C **Fmaj Ami G C**

Laj la laj ...

Nám se stalo něco překrásného

C

1. Nám se stalo něco překrásného,

Ami

nám se stalo něco divného,

G Em Ami

našla dívka kluka nešťastného,

F C

zamilovala se do něho.

2. Jim se stalo něco překrásného,

jim se stalo něco divného,

našla dívka kluka nešťastného,

zamilovala se do něho.

C

R: |: Já jsem ten nešťastník,

Ami

já jsem ta slečna,

G

je z toho najednou

Ami F G C

láska neskutečná. :|

3. Na světě mě pranic netěšilo,

teď mi přijde, že je bezvadný.

Mě se taky zdá, že je tu milo,

přibrala jsem kilo za dva dny.

4. Ptali se jí, proč si vyvolila

právě toho muže za muže,

řekla, že to způsobila síla,

která všechny síly přemůže.

5. Jim se stalo něco překrásného,

jim se stalo něco divného,

našla dívka kluka nešťastného,

zamilovala se do něho.

R: